

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 19!! ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΕΝΤΙΟΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ´, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ´. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, φιλεόρτων οἱ σύλλογοι, συναχθέντες σήμερον εὐφημείωσαν, ἰδοὺ γὰρ μέγαν ἀνέδειξεν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχην θαυμαστόν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, τὸν Γρηγέντιον, τὸν μεγάλως δοξάσαντα τὸν Κτίστην, θεαρέστῳ πολιτεία, καὶ Ἐκκλησίαν εὐφράναντα. (Δίς)

Ἴδε θεῖον ἐκφάντορα, ἴδε θύτην πανάριστον, ἴδε τὸν Γρηγέντιον τὸν σοφώτατον, πῶς τῷ Κυρίῳ προσήνεγκεν, αὐτὸν θῦμα τέλειον, ὑπὲρ ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, ἦν τελείως ἠγάπησε, καὶ προσήρμοσε, τῶν Ἑβραίων ἀγέλας πιστευσάντων, καὶ Χριστὸν προσκυνησάντων, ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον.

Αἰθιόπων γῆ σκίρτησον, καὶ φαιδρῶς ὠραῖσθητι, Ἀφρικῆς ἡ ἠπειρος μεγαλύνθητι, ὅτι τὸν θεῖον Γρηγέντιον, κηρύκων ἀκραίμονα, καὶ πιστῶν ὁδηγητήν, Ὁρθοδόξων τὸ σέμνωμα, σὺ προσκέκτησαι, ἀντιλήπτορα μέγαν καὶ προστάτην, καὶ κινδύνων θανασίμων, ἀλεξιτήριον ἄριστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β´.

Σήμερον συνήχθημεν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ᾗσαι ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, Γρηγεντίῳ τῷ θεόφρονι· οὗτος γάρ, ὁσίως καὶ ἐναρέτως βιώσας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας, ἔθνη ἐζώγρησε πρὸς τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν, καὶ Θεῷ εὐαρεστήσας, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος Β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν, ὁ θεῖος μυστολέκτης, καὶ Ἱεραποστόλων,
ἀλείπτῃς καὶ προστάτῃς, Γρηγέντιε τρισόλβιε.

Στ.: *Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν.*

Ἄπαντες οἱ πιστοί, τιμήσωμεν προφρόνως, χεῖλεσι καὶ καρδίᾳ,
Γρηγέντιον φωστῆρα, Ἀφρικανῶν ὠράϊσμα.

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί
Σου ἀγαλλιάσονται.*

Τέρπεται ὁ χορός, τῶν Ἱεραποστόλων, σῆ μνήμη χριστοκῆρυξ,
καὶ χαίρει ὁ λαός σου, ὃν Πάτερ ἐγαλούχησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περίσωζε ἀγνή, πανάχραντε Παρθένε, τοὺς ἐπιδομένους,
πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, χαρίτων τῶν τοῦ τόκου σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, καὶ τὴν χάριν θεόθεν
ἔνδον δεξάμενος, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου ψυχῇ Πάτερ Γρηγέντιε, γέγονας
νεύσει θεϊκῇ, ποιμὴν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχιποίμενος
μάκαρ, Αἰθιοπίας τὸ κλέος, Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον
σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τό· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰθιοπίας τὸ κλέος Μεδιολάνων βλαστός, καὶ Ἀφρικῆς ἀπάσης, ἀντιλήπτωρ ὁ μέγας, Γρηγέντιε τρισμάκαρ ποιμὴν ἱερέ, Ἀποστόλων ὁμότροπε, καὶ ἀσκητῶν ὁμοδίαιτε καὶ φρουρέ, μεθ' ὧν πρόστηθι τῆς ποιμένης σου.

Κλήτος Θεοῦ ἐκλεκτός τε σὺ ἀναδέδειξαι, ἀπὸ νεότητός σου, δι' εὐσέβειαν ἄκραν, Πατέρων Πάτερ μέγιστε καὶ κείνέ, ἀρχιποιμὴν Γρηγέντιε, ἱερωθεὶς τῷ Κυρίῳ ὄν ἐκτενῶς, καθικέτευε δεόμεθα.

Τῆς ἀρετῆς φίλος γνήσιος σὺ γεγένησαι, φιλήσας παιδιόθεν, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, καὶ δρέψας ἄνθη εὖοσμα καὶ καρπούς, ἱεράρχα πανάριστε, ἅπαντα κόσμον μυρίζεις καὶ γαλουχεῖς, δαφιλεία θείας χάριτος.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ἐνωτίζου τῶν ῥημάτων τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος, ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγάθα, τρισμάκαρ Γρηγέντιε, καὶ ἐτέτρωτο ἡ καρδία σου ἐνθέῳ πόθῳ· ὅθεν θεία ἐπινεύσει τοῦ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχου, ἐστρατεύθης τὴν καλὴν στρατείαν, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν· οὐαί μοι, ἔλεγε, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζομαι· διὸ ἐγρηγόρως καὶ ἀνυστάκτως ἐποίμανας, τὴν τῶν Αἰθιοπῶν ποιμὴν, καὶ πάση τῇ γῆ Ἀφρικανῶν διέλαμψας, ὡς φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων προστάτης, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτιζοῦ ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρίος, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρη ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἔδέμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστοουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προϊέμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται

ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιόους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὧ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἔργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκῃ. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέρχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ

ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ δίδους τοῖς Ὅσις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Λιτή. ᾠχος α΄.

Τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐμιμήσω, Ἅγιε Γρηγέντιε, ἀκήκοας γὰρ ὡς ἐκεῖνος τῆς φωνῆς τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, μυστικῶς λεγούσης· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ὑπάγε εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω· διόπερ καταλείψας πατρῶαν γῆν Μεδιολάνων, εἰς Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐφοίτησας· ὅθεν ὁ Ἀλεξανδρείας ποιμὴν, χρηματισθεὶς κατ' ὄναρ, ὑπὸ τοῦ θείου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρχιερέα σὲ προχειρίζεται Αἰθιοπίας· ἔνθα διαπρέψας ὡς ἱεράρχης καὶ φωστήρ, πλήθη πιστῶν τῷ Χριστῷ προσήγαγες.

ᾠχος β΄.

Ἐλαίω ἀγαλλιάσεως ἔχρισέ σε ὁ Θεός, τρισόλβιε Γρηγέντιε, οὐρανόθεν δωρεᾶς ἱερωσύνης καταξιώσας σε, καὶ μύησας τοῖς ὑπερκοσμίσι καὶ θείοις μυστηρίοις· ἱερούργεις γὰρ ἀγγελικῶς, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ἐνῶν τὰ ἐπίγεια τοῖς ἐπουρανόθεν, κατάγων τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὰς πειραζόμενας ὑπὸ τοῦ ἀλλοτρίου ψυχάς· διὰ τοῦτο ἱερεὶ καὶ πανάρετε διδάσκαλε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ΄.

Ὁ τοῦ Ἄβελ τὰ δῶρα καὶ τὴν εὐχὴν προσδεξάμενος, καὶ Ἡλιοῦ τὴν θυσίαν πυρὶ ἐπισκεψάμενος, ἰλέω ἐπεῖδεν ὄμματι ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δικαίου, Γρηγεντίου τοῦ οὐρανόφρονος, καὶ τὸ αἶτημα ἐπλήρωσε εἰς σωτηρίαν τῶν Ἑβραίων, λαοῦ παρανομήσαντος.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἠγήτωρ ἔνθερμος ἐδείχθης, παμμάκαρ Γρηγέντιε, τῆς θεοιδρύτου ἱεραποστολικῆς διακονίας, ἐμπνευστῆς καὶ ἐμψυχωτῆς

ἄριστος τῶν Ἱεραποστόλων καὶ πρέσβυς ἀκοίμητος. Τούτου ἕνεκα περισκέπτει λαοὺς πάσης Ἀφρικῆς καὶ ἐνδυναμοῖς εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις σου, τοὺς μοχθοῦντας ὑπὲρ στερεώσεως καὶ προαγωγῆς, τοῦ ἐκεῖσε σωτηρίου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Περιφρούρησον, Ἄγιε, ὀρθόδοξον ποιήνην καὶ περισώζε λύμης ἀντιχαλκηδονίων καὶ πάσης εἰδωλικῆς πλάνης καὶ προλήψεως. Εἰρήνευσον κόσμον ἅπαντα τῇ μεσιτείᾳ σου καὶ χαρίτωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἄμνας γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑπεδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονή, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ φαεσφόρος ἀστήρ, τῶν ποιμένω δόξα ἱερώτατε· Γρηγέντιε ἐνδοξε, μοναζόντων τὸ σέμνωμα, Ἀρχιερέων, ἀγλαδὸν ἐγκαλλώπισμα, Ἱεραποστόλων τὸ ὠράϊσμα· πρέσβευε Πάτερ Ὅσιε, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, πανσόφῳ θείᾳ προνοίᾳ, τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα, ῥυσθῆναι κινδύνων, ἐμπερίστατον λαοὸν σου, αἰτοῦντα ἔλεος.

Στ.: Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις, ἱερωσύνης κανὼν, εἰς ἣν ἐκλήθης εὐδοκία τοῦ πλάσαντος, ἀρρήτῳ θείᾳ προγνώσει, καὶ τοῦ Ὑψίστου βουλή, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατελάμπρυνας· προλαβόντως ἐγνώσθη σοι, ὁ σὸς βίος πανεύφημε, καὶ ἐσύστερον παρὰ Πέτρου σὺ εἴληφας, ἀκριβῆ πληροφορήσιν· μέμνησο ἱερώτατε, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, Ἀρχιερέων τὸ κλέος καὶ τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, Χριστοῦ θείας ποιήνης, ἣν ἐποίμανας ὀσίως, ἐνθέῳ χρίσματι.

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στόμα, χρυσοῦν λαλοῦν ἀγαθά, ῥήματα θεῖα ζωηρὰ καὶ θεόπνευστα, ἀγήρω ζωῆς τῆς ἄνω, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐμπιμπλῶντα χάριτος καὶ ἡδύτητος· ἡδύλαλον ὄργανον, ὡφθης σὺ θείου Πνεύματος, τέρπων εὐφραίνων, τὰς καρδίας τῶν τέκνων σου, στερεῶν αὐτάς, εἰς τὸ ἅγιον θέλημα· σάλπιγξ Χριστοῦ ἡ εὐῆχος, κιθάρα ἡ πάντερπνος, ἱεροκήρυξ ἐδείχθης, λαμπρὸς καὶ θεῖος διδάσκαλος, Χριστὸν ἰκετεύων, δωρηθῆναι τῷ λαῷ σου, σοφίαν ἄνωθεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν, φησὶ Προφητάναξ Δαβὶδ, ποιήσει ὁ Κύριος, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. Τοῦτό γε ἔχων ἐν συνειδήσει ὁ σοφώτατος Γρηγέντιος, οὐκ ἐπαύσατο ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς λογικῆς ποιμνης αὐτοῦ· ὅθεν, ἀνυστάκτω αὐτοῦ ποιμαντικῆ φροντίδι, χιλιάδες Ἑβραῖοι, κατηχηθέντες καὶ βαπτισθέντες, συνηνώθησαν τῷ ὀρθοδόξῳ ποιμνίῳ, ἀξιοθαυμάστῳ σημείῳ. Ἐλεγε γὰρ ὁ τούτων ἄρχων· ἐὰν μὴ ἴδωμεν ὀφθαλμοφανῶς τὸν Κύριον, καθάπερ οἱ πάλοι Ἑβραῖοι, οὐ μὴ πιστεύσομεν. Καὶ ταύτης τῆς χάριτος, μὴ ἀπαξιώσας λαὸν δυσείμονα ὁ εὐσπλαγχνος, θερμῇ ἐντεύξει τοῦ δικαίου, ὡφθη μετὰ συσσεισμόν, ἰλαρῷ προσώπῳ, ἐν νεφέλῃ, ζωγρήσας αὐτοὺς πρὸς εὐσέβειαν καὶ δωρήσας τοῖς πιστοῖς εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μὴ στύгнаζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, καὶ τὴν χάριν θεόθεν ἔνδον δεξάμενος, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου ψυχῇ Πάτερ Γρηγέντιε, γέγονας νεύσει θεϊκῇ, ποιμὴν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος μάκαρ, Αἰθιοπίας τὸ κλέος, Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου
Σωτήρ.*

Καθάπερ ἀστραπή, ἐπιλάμπσας τῷ κόσμῳ, ἐφώτισας τὴν γῆν,
Αἰθιοπῶν θεόφρον, πανόσιε Γρηγέντιε, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα,
καὶ ἐζώγησας, τῶν ἀλλοφύλων τὰ ἔθνη, εἰς εὐσέβειαν, καὶ
θεϊκὴν κληρουχίαν, καὶ δόξαν ἀμάραντον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται
σαρκός, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται,
ὄραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ
καίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ὡς ἄστρον νοητόν, ἐπεφάνης τῇ κτίσει, μηνύων τοῖς λαοῖς, τὸν
φωστῆρα τὸν μέγαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν λυτρώσαντα
ἄνθρωπον, πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων, καὶ
προσῆγαγες, πολυαρίθμους Κυρίῳ, παμμάκαρ Γρηγέντιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἢ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν
ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμεμπτον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν·
Ὅν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ
τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς διανοίας σου, καὶ τὴν λαμπρότητα, τῆς
πολιτείας σου, εἰδὼς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ πάντων καρδιογνώστης,
ποιμένα σε πανεύφημε, τῶν πιστῶν προχειρίζεται, καὶ σπορέα
ἄριστον, τῶν καλῶν ἀναδείκνυσι, Γρηγέντιε σοφὲ ἱεράρχα, καὶ
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν
ἐπιίγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου!
ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον

είσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα, ἢ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἢ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Εὐαγγέλιον, ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἐπέφανεν ἡμῖν ἡ μνήμη τοῦ θείου ἱεραποστόλου Γρηγεντίου τοῦ πάνυ, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν εὐφραίνουσα, πίστι, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην δυναμοῦσα καὶ ἐπιστηρίζουσα, ὀρθοδόξων ἐκλογάδα.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Γρηγεντίω, αἶνος Ὁρθοδοξίας. Σεραφεῖμ.*

Ἦδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Γεραίρει ἅπας ὁ σύλλογος, πιστῶν εὐφραινομένων τὴν μνήμην σου, ἀγάλλονται Μεδιόλανα, ἄσματα Γρηγεντίω θείω Πατρὶ καὶ καθηγεμονί, σὺν ἀπάσῃ Ἀφρικῇ, πόθῳ προσάδοντα.

Ῥημάτων θείων πληρούμενος, ῤημάτων ζωηρῶν μεθυσκόμενος, ῤήματα τῷ λαῷ μετήγγισας, λόγους ζωῆς ἀγήρω μεταδιδούς, καὶ ἐν ἐπιστήμῃ, τὸν Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον ἐκήρυξας.

Ἡλίου δόξης πυρούμενος, ἡλίου νοητοῦ φωτιζόμενος, ἥλιον μέγαν ἐπέδειξας, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ σκότει φωταγωγὸς καὶ φωστήρ ἐδείχθης, ὦ Γρηγέντιε σοφέ, τῇ φωταυγείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Γεννῶσα Λόγον συνάναρχον, Θεοῦ τοῦ προανάρχου τὸ γέννημα, Μήτηρ Θεοῦ γεγένησαι· διὸ λυτροῦσαι πρεσβείαις Σου μητρικαῖς, λαὸν πεπτωκότα, Ὅν σπλαγχνίζει συμπαθῶς ἰλέω ὄμματι.

Ἦδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἐκτίσω τὴν χάριν, παιδιόθεν θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν,
ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων, θεολήπτων τρισμάκαρ, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
δεόμενος, τῷ ἀνυψώσαντι κέρας ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Νίκας κατορθώσω, συντρίβων τὸν ἀλάστορα θεσπέσιε,
καταφρονήσας τῶν ἡδέων, σαρκὸς ὕλης καὶ κόσμου, Σταυροῦ
ὄπλῳ τειχιζόμενος καὶ φυγαδεύων ἐχθρὸν φοβερόν, ἱερὲ
Γρηγέντιε.

Τάλαντα αὐξάνων, ἱεραῖς ἀρεταῖς περικοσμούμενος, ἀσκητικῇ
ζωῇ ἐμπρέπων, ἀγιώτατε Πάτερ· Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἔκραζες· ὁ
χαριτῶν τοὺς θαρρόυντας εἰς Σέ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι Μητέρα, Σὸν Υἱὸν δυσωποῦσα πανάχραντε, ῥυσθῆναι
πειρατηρίων, καὶ παντοίων κινδύνων, Χριστῷ τῷ Θεῷ
προσπίπτοντας, τῷ ἐλεοῦντι ἡμᾶς δαψιλῶς, Γρηγεντίου
παρακλήσει.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κορυφαῖος Ἀπόστολος προεμήνυσε, Γρηγεντίῳ τῷ σεπτῷ καὶ
θειοτάτῳ ἀνδρί, συμβησόμενα αὐτῷ, μέχρις ἐσχάτης πνοῆς· ὅτι
γενήσεται σοφός, ποιμὴν προβάτων λογικῶν, τῇ Αἰθιοπῶν
πατρίδι, καὶ προσελκύσει Κυρίῳ, Ἑβραίων πλήθη προσκυνοῦντα
Αὐτόν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης ὁ ὑπερούσιος, μορφωθείς ἐκ Παρθένου
ἀγνῆς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, τεχθῆναι ἔρχεται,
ἀνακαινίζων τὸν Ἀδάμ, πεπτωκότας δολερῶς, τῇ πάλαι βρώσει
τοῦ ξύλου· ὑμνολογήσωμεν πάντες, τούτου τὴν ἄκραν
συγκατάβασιν.

Ἦδὴ δ΄. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ἦ τῶν θαυμασίων σοφὲ καὶ τῶν κατορθωμάτων σου, ἃ ἐν τῷ
κόσμῳ ἐπετέλεσας, τῇ τῶν Αἰθιοπῶν γῆ καὶ Ἀφρικῇ ἀπάσῃ, ὅπου
ἀρχιεράτευσας Πάτερ, ὁσίως καὶ θαυμαστῶς, καὶ τὸν τρισένδοξον
ἐδόξασας.

Ἀποστόλων πᾶσαν διδαχὴν, θεόφρον ἀφομοίωσας, καὶ ζῆλον Ἄποσ' τολων ἐπέδειξας, διόπερ ἀποστολικῶς τετίμησαι, δουλεύων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, Γρηγέντιε ἱερέ, Ὅν ὀλοκαρδίως ἐπόθησας.

Ἱερός καὶ θεῖος γεγονώς, Γρηγέντιε πανίερε, κανῶν ἱερωσύνης δέδειξαι, χρῖσμα λαβὼν ἱερόν, ἱερατεύεις σοφῶς, καὶ σωτηριαν ψυχῶν ἐργάζη, δυνάμει θεουργικῆ, εἰς δόξαν τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ναὸς πανάγιος ἐφάνης, Θεοῦ κατοικητήριον, παρθενικῶν Σου ἐκ λαγόνων, προῆλθεν ὁ δυνατός, ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, ἐλθὼν ἐσαρκώθη ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Ὅν ὑπερυψοῦσι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε΄. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ὁ ζῆλός σου θεῖος, ἡ φλόξ ἱερά, μεταδιδόναι τὸ Εὐαγγέλιον, εἰρήνην καὶ μετάνοιαν κηρύττεις τοῖς λαοῖς· ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς καθοδηγήσας, ἐκ νυκτίος ὀρθρίζοντας, χειραγωγεῖς εἰς θεοσέβειαν.

Στήλη εὐσεβείας, κανῶν ἀρετῆς καὶ πυρσὸς φαεσφόρος, Γρηγέντιε, φῶς ἅγιον παρεχόμενος φαιδρύνεις ψυχάς· ὅθεν ἐξ ἀγνωσίας φωτί, καταλαμφθέντες, ἐκ βαθέων κράζομεν· δόξα καὶ αἶνον ἀναμέλποντες.

Ὁ φῶς ἀνατέλλων, φωτὸς ἡ πηγὴ, φωτισμὸν Γρηγεντίῳ κατέπεμψας, φωτίζειν διδάγμασι Ὁρθοδοξίας πιστούς· ὅθεν τῆ φωταυγείᾳ ἀγαθοῦ Παρακλήτου, ἐκ τῆς πλάνης ἔσωσε, Θεῷ ἀληθινῶ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι Ὁρθοδόξους, Μητὲρ τοῦ Θεοῦ, πολεμουμένους φθόνῳ τοῦ δαίμονος, πίστει τε καὶ πράξει ὀρθῆ στηρίζουσα αὐτούς, ἵνα τῆ Ἐκκλησίᾳ, ἀρρήκτως ἠνωμένοι, τὴν ἀχλὺν αἱρέσεων, ἀπεμπολοῦσι ταῖς πρεσβείαις Σου.

ᾠδὴ στ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Θεὸς ὁδηγῶν, ἠγεῖτο τῶν ἔργων σου καὶ θεία πνοή, ἡ σὲ ἐνέπνεε, Γρηγέντιε τρισμάκαρ ποιμὴν σοφὴ καὶ ἀξιάγαστε,

θεοκίνητον ἐδείξατό σε Ἄγιε, πάντοτε σοφῶς ἡηγούμενον, ἔργων πίστεως καὶ χάριτος.

Ὅλον ἑαυτὸν Κυρίῳ παρέδωκας, καὶ δοῦλος Θεοῦ γνήσιος γέγονας, Ἐκκλησίας δὲ θεῖα ψήφῳ, ἐδείχθης ποιμὴν ἄριστος, διαποιμαίνων καὶ κυβερνῶν τὴν ποίμνην σου, ὑπὲρ ἧς στερόρῳς ἠγωνίσω, τρισόλβιε Ἄγιε Γρηγέντιε.

Δόξα καὶ τιμὴ, εἰρήνη ἀρμόζει σοι, Πατέρων σέμνωμα καὶ ἀγλαΐσμα, ὡς τιμίῳ ἐργάτῃ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας· ἐβίωσας διάγων ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ δοῦλος ἀγαθοῦ Δεσπότη, εὐγνώμων καὶ ἀγαθὸς γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σὲ ἀγνή, ὁ Κύριος εὐράτο ναδὸν ἄσπιλον καὶ θρόνον ἅγιον· τῇ γὰρ μήτρᾳ Σου ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σὰρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἔνθεν σωτηρία τῷ κόσμῳ καὶ Βασιλεία Θεοῦ χαρίζεται.

Κοντάκιον. Ἦχος γ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεγνώσθης Ἄγιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἱεραπόστολος, καὶ τῶν ἔθνῶν ὁδηγητής, ἐν ἐπιγνώσει τιμώντων σε, ἱερομύστην, καὶ θεῖον ἐκφάντορα.

Ὁ Οἶκος

Πατέρων Πάτερ θεόφρον Γρηγέντιε, ὑφηγητὰ μυστηρίων Θεοῦ τῆς χάριτος, θεόπτα καὶ μύστα θείων ἀποκαλύψεων, σημειοφόρε σημείων καὶ θαυμασίων, χαρισματοῦχε ἀρχιεπίσκοπε Αἰθιοπῶν καὶ πάντιμε ἀκέστορ Ἱεραποστόλων, Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σε ὡς ἱερομύστην καὶ θεῖον ἐκφάντορα.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΘ´ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Γρηγεντίου,
ἐπισκόπου Αἰθιοπίας**

*Σαρκὸς λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.*

Ὅς ὤρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐτῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότη. Οὗτος, ὡσπερ γῆ ἀγαθή, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἐωράτο καρπὸν

φύσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, ἀκροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται. Καὶ θείω νεύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστεία καὶ τῆ λοιπῆ σκληραγωγία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ θείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὐρών τινα φέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν· ὧ καὶ ἐσύστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν Αἰθιόπων βασιλέα Ἐλεσβαὸν Προτερίῳ τῷ Πάπα Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα, τελείου, ἰουστίνου τότε τῆν, Ῥωμαίων βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιᾶτο καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιοῦτου. Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεὶς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὅν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημείοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερέουσιν ἀνήκουσιν. Ὅν ὁ βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθετο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρῶην σχδὸν παντὸς τοῦ ἔθνους ἰουδαϊζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρῶτους καὶ διδασκάλους, ἀπὸ τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ θαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῆ ἀληθινῆ πίστει, νόμους ἐκθέμενος, καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὗτος καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βονιφατίου
καὶ Ἀγλαΐας.**

*Ζητῶν Βονιφάτιος ὁστᾶ Μαρτύρων.
Ἐαυτὸν εὔρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.*

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυναικὸς τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐπαρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκεσίαις ἐπικαμπτόμενος· ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, εἶπε τῷ Βονιφατίῳ: *-Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχομεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν.* Ὁ δὲ Βονιφατίος γελῶν, εἶπε: *-Ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψانون δέχη τοῦτο;* Ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, εἶτα νουθετήσασα καὶ εὐξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ὁ οὖν Βονιφατίος, ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ χρυσοῦ πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι, εὔρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δέ, κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ξέεται, καὶ καλάμοις ὄξει κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπείρεται, καὶ μολύβδον πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέβητι πίσης βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἐνθα διαμείναντος αὐτοῦ ἀβλαβοῦς, διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίῳ ἀνδρες πεντήκοντα. Εἶτα, διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πεντήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα, νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίῳ καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς ἔθος αὐτῷ, διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη, εὔρον τὸ αὐτοῦ λείψانون. Ἐπιπεσόντες δέ, καὶ κλαύσαντες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτό, συγγνώμην, ὧν ἐβλασφήμουν, ἐξητήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπέκομισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα ἅπαντα, προῦπαντήσασα καὶ ὑποδεξαμένη καὶ πολυτελῶς τιμήσασα, ἐκήδευσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς, πρὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς πόλεως. Ὑστερον δέ, ἀνεγείρασα αὐτῷ οἶκον εὐκτῆριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς πόλεως, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἐκάστην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κἀκεῖνη ἔκτοτε ὁσίως καὶ θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· Ἡλοῦ, Πρόβου
καὶ Ἄρεως**

*Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλία.
Ἄρης ὑπήρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρες,
Ἄρης νοητός, ὄπλα πίστεως φέρων.*

Οὗτοι, ἐξ Αἰγύπτου ὑπήρχον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί· θεραπείας δὲ ἔνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογητῶν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ τῷ Ἀσκάλωνι γενόμενοι, συνελήφθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελείωθη· Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος καὶ Πολύευκτος,
πυρὸς τελειοῦνται.**

*Τιμόθεον δέ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;
Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.*

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχεθείς, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασάνοις ἐξετασθείς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Εὐτύχιος καὶ Θεσσαλονίκη
καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς Διακόσιοι Ἄνδρες καὶ Ἑβδομήντα Γυναῖκες, ξίφει
τελειοῦνται..**

*Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκη ἐφεῦρες εὐτυχῶς διὰ ξίφους.
Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἐπτάκις δέκα.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Τρύφων, εἰς φυτὸν ἰτέας
κρεμασθείς, τελειοῦται.**

*Τρύφων ἀνήλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.*

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡλιοῦ Μουρόμα τοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

Ἦδὴ ζ´. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ξενίζουσι φρένα καὶ νοῦν Χριστέ μου, τὰ ὑπὸ σοῦ παραδόξως
γεγενημένα, εἰσακούεις γὰρ αἴτημα Γρηγεντίου, πιστοῦ
θεράποντός σου καὶ ἐμφανίζεις σαυτόν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἱεραποστόλων τέρπεται χορεία, ἀκροθίνιον σε ἔχουσα
τρισόλβιε, πρωτοπόρον τε καὶ ἄλλον πρόδρομον, καὶ ἐν μέσῳ
πειρασμῶν, φρουρὸν ἀκοίμητον, τὸν ἐν Πατράσι μείζονα καὶ
ἔνδοξον.

Ἀκλινῆ ὁμολογίαν ἀγάπην, εὗρρε λαὸς Αἰθιοπῶν σῆ παρουσία,
δαιμόνων τὰ στίφη ἐξεδίωξε, καὶ ξοάνων τὴν ἰσχὺν σθένει
συνέτριψε, εὐχαῖς καὶ εὐλογίᾳ θείων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν τεκούσης Παρθένε, εἰδωλικὴ μανία
καταπεπάτηται, πυρὸς ἢ λατρεία πᾶσα πέπαυται, καὶ Θεὸς
ἀληθινὸς πᾶσι γνωρίζεται, Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ η´. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σωτῆρος Λυτρωτοῦ τε καὶ εὐεργέτου, γεγονὼς μαθητῆς καὶ
μιμητῆς, ταπείνωσιν σὺν ἀγάπῃ τελείᾳ, μεθ' ὑπακοῆς καὶ
πνεύματος θυσίας, ἐπεδείξω σοφέ· διὸ χριστοκῆρυξ καὶ
ἀπόστολος ἀνεδείχθης χάριτι καὶ δυνάμει Θεοῦ, Ὃν ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐχου ἐκτενῶς, Γρηγέντιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας, φυλασσοῦσης ἀνόθευτον τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀγίαν
παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρὰ Χριστοῦ, ἵνα ἐν μέσῳ τῶν
ἑτεροδόξων, εὐλογῇ αἰεὶ καὶ δοξάζῃ τὸν Κύριον, τὸν εὐλογημένον
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦρωννύμενος θεία δύναμι καὶ νεύσει, καθεῖλες τοῦ σατὰν τὰ ἔνεδρα, καὶ ἔπηξας ἱερά σου τεμένη, εἰς δόξαν Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, καὶ τῶν ὄλων εὐεργέτου. Αὐτὸν ἀνυμνοῦντες ἀναμέλομεν, εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Ὑψιστον, καὶ μεγαλυνάτω εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Θεοτοκίον.

Ἄπασα ἡ κτίσις ἀνυμνολογεῖ Σε, ὡς γεννήσασαν τὸν Ἐμμανουήλ, τὸ τὰ κάτω συνάψαντα τοῖς ἄνω καὶ σώσαντα τὸ ἀνθρώπινον, ἀμετρήτῳ φιλευσπαγχνία· διὸ Θεοτόκον Σε κηρύττομεν, ἐν ὡδαῖς ἀσμάτων, ἀσιγήτως τιμῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ´. Μυστήριον ξένον.

Φωστήρ Αἰθιόπων, ἐδείχθης πανεύφημε· ἐμπνευστῆς πανάριστος, πάντων τῶν εὐάγγελιζομένων εἰρήνην Κυρίου, ἦν κόσμῳ ἐδώρησεν ὁ Ὑψιστος, Χριστὸς ὁ Θεός, Ὃν θεοὶς ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐπίσκεψαι Πάτερ, εὐχαῖς σου σὴν ἡπειρον, τοὺς ἐργάτας κράτυνον, μόχθον εὐλογημένον βραβεύων, οὐρανόις δώροις, ἀνάπαυσιν μακαρίαν ἅπασι, ἀγίοις Χριστοῦ, ᾧ δεδουλευκότες εὐηρέστησαν.

Ἰκέτευε μόνον, Θεὸν πολυέλεον, ἀσφαλῶς ἐπιστρέψαι, κόπους ἀγίας Ὁρθοδοξίας, Γρηγέντιε μάκαρ, πλήρωμα καὶ μοναστὰς μονοφυσιτῶν, τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύριον Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Παναγία, Παρθένε πανάμωμε, οὐρανὸς τὸ σπήλαιον, θρόνος χερουβικὸς ἡ γαστήρ Σου, ἡ φάτνη χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, καθορῶνται μυστικῶς καὶ φαιδρῶς συνάδουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Γρηγέντιον αινέσωμεν, Μεδιολάνων τὸν γόνον, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, Ἀφρικανῶν τὸν προστάτην, καὶ ἀμυήτων ἀλείπτῃν.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας πανάχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ Σου μήτρᾳ, Ὅν ἐσωμάτωσας Λόγον, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, καὶ πάντα διαβιβάζεις ἐκ τῶν γηϊνῶν, εἰς οὐρανῶν Βασιλείαν.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ´. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ συμπαθείας Θεοῦ! ὦ Δεσπότου κατάνευσις! ὁ σοφὸς Γρηγέντιος, ἐν ἐκστάσει ἐφθέγγετο· ἐπὶ νεφέλης ὡς ἐθέασατο, τὸν σαρκωθέντα, Σωτῆρα Κύριον, χαίρων ἐκραύγαζε· Δέσποτα Πανάγιε Παμβασιλεῦ, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, ὕμνοις γεραίρει σε. (Δίς)

Ὡ οἶον πάντερπνον θέαμα! ὦ μεγαλεῖον Θεοῦ! ὦ σημεῖον τεράστιον! Τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος, ἐν ἐκστάσει ἐώρακε, πλήθη Ἑβραίων λαμβάνειν βάπτισμα, τῆς ὀρθοδόξου, ὁμολογίας Χριστοῦ, κατηχηθέντα πρὶν, καὶ βοῶντα δόξα Σοι μόνῳ Θεῷ, τῷ ἐνανθρωπήσαντι, καὶ κόσμον σῶσαντι.

Ὡ βάθος πλούτου σοφίας τε, καὶ εὐσπλαχνίας Θεοῦ, ὦ πανσόφων κριμάτων σου, Τριάς ἀπειροδύναμε καὶ ἀπειράγαθε, ἐξαποστέλλεις ἄνδρας τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύεις κόσμου τὰ πέρατα, ὡς τὸν Γρηγέντιον, τὸν σοφὸν καὶ ἄριστον καθηγητὴν, Αἰθιοπῶν στήριγμα, Ἀφρικανῶν ὁδηγόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, ἢ τίς ἀπαριθμήσει τὰς ἀπείρους σου χάριτας; Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐθαυμάστωσας πανάγιε, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τὴν Ἐκκλησίαν Σου κατελάμπρυνας, μέγας καὶ θαυμαστός ἀνεδείχθης ἐν τοῖς Ἁγίοις Σου Κύριε· ὅθεν Γρηγέντιος ὁ πανεύφημος, θείῳ ζήλῳ ἐμφορηθείς, ἀπὸ δυσμῶν εἰς τὸν νότον θεϊκῇ ἐπινεύσει διέδραμε καὶ τὴν πεπυρωμένην ἡπειρον, τῇ δρόσῳ τοῦ θείου Πνεύματος, ἀνέψυξε· λιταῖς καὶ δεήσεσιν αὐτοῦ, ἡ ἔρημος καὶ ἄβατος καὶ

ἄνυδρος γῆ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησεν· εὐσεβεῖς
ἀνέθρεψε, ἀσκητὰς ἀνέδειξε, ἱερεῖς ἐγαλούκησε, ἱεραποστόλους
ὑπεδέξατο. Διὸ τρισάγιε Κύριε, ὁ ἐπιβλέπων ἐξ οὐρανοῦ,
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, ἰκεσίαις τοῦ τρισμάκαρος, καὶ
κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου, ἐπιδαφιλεύων αὐτῇ
τὰ ἀρχαία ἐλέη Σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, καὶ τὴν Ἐδὲμ
ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς, ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα
δίδωσιν, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, αἱ οὐράναι
δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται, Ἄγγελοι σὺν
τοῖς ἀνθρώποις, κραταῖαν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ
τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον
δόξης Χερουβικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν,
καὶ βαστάζουσιν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως
παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

ᾠφθης Ἐκκλησίας θεῖος πυρσός, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον
ἀληθῶς, εὐσεβῶν ἡ δόξα, καὶ ἱεραποστόλων, προστάτης καὶ
ἀλείπτῃς, σοφὲ Γρηγέντιε.